

20. Ераст оста у Коринту. А Трофима оставих у Милету болесна.

21. Постарај се да дођеш прије зиме. Поздравља те Еувул, и Пуд, и Лин, и Клаудија, и брата сва.

22. Господ Исус Христос са Духом твојијем. Благодат с вама. Амин.

Т И Т У

ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА

АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

Од Павла, слуге Божијега, а апостола Исуса Христа по вјери избранијех Божијих, и по познању истине побожности,

2. За над вјечнога живота, који обећа нелажни Бог прије времена вјечнијех,

3. А јави у времена своја ријеч своју проповиједањем, које је мени повјерено по заповијести спаситеља нашега Бога,

4. Титу, правоме сину по вјери нас обојице, благодат, милост, мир од Бога оца и Господа Исуса Христа, спаса нашега.

5. За то те оставих у Криту да поправиш

што је недовршено, и да поставиш по свијем градовима свештенике, као што ти ја заповједих,

6. Ако је ко без мане, једне жене муж, и има крштену дјецу, коју не коре за курварство или за непокорност.

7. Јер владика треба да је без мане, као Божиј пристав; не који себи угађа, не гњевљив, не пијаница, не бојац, не лако на погани добитак;

8. Него гостољубив, благ, поштен, праведан, свет, чист;

9. Који се држи вјерне ријечи по науци, да буде кадар и свјетовати са здравом науком, и покарати оне који се противе.

10. Јер има много непослушнијех, празноговорљивијех, и умом преваренијех, а особито који су из обрезања,

11. Којима треба уста затворити; који цијеле куће изопачују учећи што не треба, поганого добитка ради.

12. А рече неко од њих, њихов пророк: Крифани свагда лажљиви, зли звјерови, беспослени трубуси.

13. Свједочанство је ово истинито; заради тога узрока карај их без штеђења, да буду здрави у вјери,

14. Не слушајући Чивутскијех гаталица, ни заповијести људи који се одвраћају од истине.

15. Чистима је све чисто; а поганима и невјернима ништа није чисто, него је опогањен њихов ум и савјест.

16. Говоре да познају Бога, а дјелима га се одричу; јер су мрски и непослушни, и ни за какво добро дјело ваљани.

Г Л А В А II.

А ти говори што пристоји здравој науци:

2. Старцима да буду тријезни, поштени, чисти, здрави у вјери, у љубави, у трпљењу;
3. Старицама такођер да живе као што се пристоји светима, да не буду опадаљиве, да се не предају врло вину, да уче добру,
4. Да уче младе да љубе мужеве, да љубе дјецу,
5. Да буду поштене, чисте, добре кућанице, благе, покорне својим мужевима, да се не хули на ријеч Божију.
6. Тако и младиће свјетуј да буду поштени.
7. А у свему сам себе подаји за углед добријех дјела, у науци цијелост, поштење,
8. Ријеч здраву, незасорну: да се посрами онај који се противи, не имајући ништа зло говорити на нас.
9. Слуге да слушају своје господаре, да буду угодни у свачему, да не одговарају,
10. Да не краду, него у свачему да показују добру вјеру, да науку спаситеља нашега Бога украшују у свачему.
11. Јер се показа благодат Божија која спасава све људе,
12. Учећи нас да се одречемо безбожности и жеља овога свијета, и да поштено и праведно и побно поживимо на овоме свијету,
13. Чекајући блажена нада и јављења славе великога Бога и спаса нашега Исуса Христа,
14. Који је дао себе за нас да нас избави од свакога безакоња, и да очисти себи народ избрани који чезне за добријем дјелима.
15. Ово говори, и свјетуј, и карај са сваком заповијешћу, да те нико не презире.

Г Л А В А III.

Опомињи их да буду покорни и послушни господарима и заповједницима, и готови на свако добро дјело;

2. Ни на кога да не хуле, да се не свађају, него да буду мирни, сваку кротост да показују свим људима,
3. Јер и ми бијасмо негда људи, и непокорни, и преварени, служећи различним жељама и сластима, у пакости и зависти живећи, мрски будући и мрзећи један на другога.
4. А кад се показа благодат и човјекољубље спаса нашега Бога,
5. Не за дјела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас бањом пророђења, и обновљењем Духа свега,
6. Којега изми на нас обилно кроз Исуса Христа спаситеља нашега,
7. Да се оправдамо благодаћу његовом, и да будемо нашљедници живота вјечнога по наду.
8. Сине Тите! истинита је ријеч, и у овоме хоћу да утврђујеш, да се они који вјероваше Богу труде и старају за добро дјело: ово је корисно људима и добро.
9. А лудијех запиткивања и тефтера од племена, и свађа и препирања о закону, клони се, јер је то некорисно и празно.
10. Човјека јерегика по првome и другом свјетовању клони се,
11. Знајући да се такви изопачио, и гријеши, и сам је себе осудио.
12. Кад пошљем к теби Артему или Тихика, пошарај се да дођеш к мени у Никопол, јер сам намислио да ондаје зимујем.

13. Зину законика и Апола лијепо опреми да и мају све што им треба.
14. Али и наши нека се уче напредовати у добријем дјелима, ако гдје буде од потребе да не буду без рода.
15. Поздрављају те сви који су са мном. Поздрављају те сви који нас љубе у вјери. Благодат са свима вама. Амин.

Ф И Л И М О Н У П О С Л А Н И Ц А

СВЕТОГА

А П О С Т О Л А П А В Л А.

- О**д Павла, сужња Исуса Христа, и Тимотија брата, Филимону љубазноме и помагачу нашему,
2. И Афији, сестри љубазној, и Архипу, на шему другару у војевању, и домашњој твојој цркви:
3. Благодат вам и мир од Бога оца нашега, и Господа Исуса Христа.
4. Захваљујем Богу својему спомињући те свагда у молитвама својима,
5. Чувши љубав твоју и вјеру коју имаш ка Господу Исусу и к свима светима:
6. Да твоја вјера, коју имамо заједно, буде силна у познању свакога добра, које имате у Христу Исусу.

7. Јер имам велику радост и утјеху ради љубави твоје, што срца светијех починуше кроза те, брате!
8. Тога ради *ако* и имам велику слободу у Христу да ти заповиједам што је потребно,
9. Али опет молим љубави ради, ја који сам гакови као старац Павле, а сад и сужањ Исуса Христа;
10. Молим те за својега сина Онисима, којега родих у оковима својима;
11. Који је теби негда био непотребан, а сад је и теби и мени врло потребан, којега послах теби натраг;
12. А ти га, то јест, моје срце прими.
13. Ја га шћадијах да задржим код себе, да ми мјесто тебе послужи у оковима јеванђељија;
14. Али без твоје воље не хтједох ништа чинити, да не би твоје добро било као за невољу, него од добре воље.
15. Јер може бити да се за то растаде *с шобом* на неко вријеме да га добијеш вјечно,
16. Не више као роба, него више од роба, брата љубазнога, а особито мени, а камо ли теби, и по тијелу и у Господу.
17. Ако дакле држиш мене за својега другара, прими њега као мене.
18. Ако ли ти у чему скриви, или је дужан, то на мене запиши.
19. Ја Павле написах руком својом, ја ћу платити: да ти не речем да си и сам себе мени дужан.
20. Да, брате! да имам корист од тебе у Господу, развесели срце моје у Господу.
21. Уздајући се у твоју послушност написах ти знајући да ћеш још више учинити него што говорим.